KIZILIRMAK–KARAKOYUN

Lütfi Ö. Akad

TÜRK FİLM ARŞİVİ YAYINI / SENARYO DİZİSİ 1

Lütfi Ö.Akad"Kızılırmak-Karakoyun"filminin çekiminde

TÜRK FİLM ARŞİVİ YAYINI
SENARYO DİZİSİ 1

Hazırlayan:Duygu Şekeroğlu
Dizgi:Nur Erkmen
Ofset filimler:Gülden Eruzun
Baskı:İbrahim Recep Saygın
FİLMARŞİV OFSET MATBAASINDA HAZIRLANMIŞ VE BASILMIŞTIR

BİRİNCİ BASIM EYLÜL 1972

Lütfi Akad'a
Sevgilerimizle
L.Ö.Akad
OCAK-1973.

LÜTFİ Ö. AKAD

1916'DA İSTANBUL'DA DOĞAN LÜTFİ Ö. AKAD,JEANNE D'ARC FRANSIZ OKULU VE GALATASARAY LİSESİ'NDE OKUDU.1942' DE İSTANBUL YÜKSEK İKTİSAT VE TİCARET OKULU'NUN MALİYE BÖLÜMÜ'NÜ BİTİRDİ. ASKERLİĞİNİ YAPTIKTAN SONRA BİR SÜRE OSMANLI BANKASI'NDA MEMURLUK YAPAN SANATÇI 1946'DA SİNEMA VE TİYATRO KONUSUNDA YAZILAR YAYIMLADI.SİNEMAYA, SEMA FİLM'DE YAPIM YÖNETMENLİĞİ İLE GİRDİ. AYNI YIL YAPIMCI TEMEL KARAMAHMUT'UN YARIDA BIRAKTIĞI"UNUTULAN SIR"IN YAPIMCILIĞINI ÜZERİNE ALAN LÜTFİ Ö.AKAD 1948'DE MALİ DANIŞMAN OLARAK ERMAN FİLM'E GİRDİ.SEYFİ HAVAERİ'NİN ERMAN FİLM ADINA ÇEVİRDİĞİ"DAMGA"NIN EKSİK KALAN BAZI SAHNELERİNİ ÇEKEREK YÖNETMENLİĞE BAŞLADI. " VURUN KAHPEYE" ADLI İLK FİLMİNİ 1948' DE ÇEKTİ.1963-66 YILLARI ARASINDA TİYATROYLA İLGİLENEN SANATÇI,1964'DE KENTERLER'DE"YARIN CUMARTESİ" ADLI OYUNU SAHNEYE KOYDU.BİRKAÇ TİYATRODA DEKORATÖR OLARAK ÇALIŞTI VE BİR İKİ KISA FİLİM YAPTI.LÜTFİ Ö. AKAD SENARYO YAZARI VE YÖNETMEN OLARAK ÇALIŞMALARINA DEVAM ETMEKTEDİR.

FİLİMLERİ

VURUN KAHPEYE/ Yap: Erman Film(1948)Sen:L.Akad,S.Küçük/Eser:H.E.Adıvar/Gör:L Yazıcıoğlu/Oyn:S.Sezin,K. Tanrıöver,S.Körmükçü

LÜKÜS HAYAT/ Yap: Erman Film(1950)Sen:L.Akad/Eser Ekrem,C.Reşit Rey/Gör: L. Yazıcıoğlu/Oyn:S.Sezin

TAHİR İLE ZÜHRE/Yap:Erman Film(1951)Sen:L.Akad/Gör: L.Yazıcıoğlu/Dek:Ş.Kologlu/Yön.Yar:S.Körmükçü/Oyn S.Sezin,K.Artun

ARZU İLE KAMBER/Yap:Erman Film(1951)Sen:S.Sezin/Gör L.Yazıcıoğlu/Dek:S.Kologlu/Yön.Yar:S.Körmükçü/Oyn S.Sezin,K.Artun

KANUN NAMINA/ Yap: Kemal Film(1952)Sen:L.Akad,O.Seden/Gör:E.Burçkin/ Oyn:G. Güzey,A.Işık,M.Tema

İNGİLİZ KEMAL LAVRENS'E KARŞI/Yap:Kemal Film(1952 Sen:O.Seden/Gör:E.Burçkin Oyn:M.Tema,A.Işık

ALTI ÖLÜ VAR/İPSALA CİNAYETİ/Yap:Duru Film (1953) Sen:L.Akad,O.Hançerlioğlu O.Kemal/Gör:A.Hugasyan/Oyn C.Irgat,L.Oraloğlu

KATİL/Yap:Kemal Film(1953 Sen:L.Akad,O.Seden/Gör:K. İlyadis/Oyn:A.Işık,G.Güzey

ÇALSIN SAZLAR/ Yap: Kemal Film(1953)Sen:O.Seden/Gör K.İlyadis/Oyn:N.Köksal,N. Alp,B.Oran,S.Körmükçü

ÖLDÜREN ŞEHİR/Yap: Kemal Film(1953)Sen:L.Akad/Konu O.Hançerlioğlu/Gör:K.İlyadis/Oyn:B.Doruk,A.Işık,T.Seyfioğlu,K.Pars

BULGAR SADIK/ Yap: Kemal Film(1954)Sen:O.Seden/Gör K.İlyadis/Oyn:T.Seyfioğlu F.Andaç

VAHŞİ BİR KIZ SEVDİM/Yap: Kemal Film(1954)Sen:O.Seden/Eser:E.M.Karakurt/Gör K.İlyadis/Oyn:A.Işık,A.Karındaş

KARDEŞ KURŞUNU/Yap: Kemal Film(1954)Sen:O.Seden/Gör K.İlyadis/Oyn:A.Işık, T.Seyfioğlu,N.Yulaç

GÖRÜNMEYEN ADAM ISTANBUL'DA/Yap:Kemal Film (1954) Sen:L.Akad/Gör:K.İlyadis Oyn:T.Seyfioğlu

BEYAZ MENDİL/ Yap : Duru Film(1955)Sen:L.Akad/Konu Y.Kemal/Gör:T.Ören/Oyn:F.Hakan,R.Elizabeth

MEÇHUL KADIN/ Yap : Erman Film(1955)Sen:Dr.Alyanak/Gör:T.Ören/Oyn:L.Oraloğlu

KALBİMİN ŞARKISI/ Yap:Lale Film(1955)Sen:S.Şendil Gör:İ.Arakon/Müz:H.Saner/Oyn:S.Sezin,M.Özkul

AK ALTIN/ Yap:Erman Film (1956)Sen:L.Akad/Gör:M.Rafaelyan/Oyn:Ç.İlhan,F.Hakan,S.Körmükçü,T.Özatay

KARA TALİH/Yap: Dar Film (1957)Sen: L.Akad/Gör: T.Ören/Oyn:L.Oraloğlu,T.Özatay,O.Alyanak

MEYHANECİNİN KIZI/Yap:Güven Film(1957)Sen:L. Akad O.Kemal/Gör:Y.Filmeridis, Oyn:T.Seyfioğlu,S.Sezin

ZÜMRÜT/Yap:İpek Film(1958 Sen:S.Şendil/Eser:İ. Koza (İpekçi)Gör:İ.Arakon/Müz: Y.Tura/Oyn:Ç.İlhan,F. Hakan,S.Alışık

ANA KUCAĞI/Yap:Ümit Film (1958)Sen:H.Değirmencioğlu/Gör:Şevket Kıymaz/Oyn: S.Sezin,K.Artun

YALNIZLAR RIHTIMI / Yap: İpek Film(1959)Sen:A. İlhan/Gör:Y.Filmeridis/Oyn: Ç.İlhan,S.Alışık

CİLALI İBO'NUN ÇİLESİ/Yap Be-ya Film(1959)Sen:L. Akad/Gör:M.Rafaelyan/ Oyn: F.Karakaya,Peri Han

YANGIN VAR/ESKİ ISTANBUL KABADAYILARI/ Yap: Güven Film(1959-60)Sen: L. Akad Eser:N.F.Kısakürek/Gör:T. Ören/Oyn:A.Işık,L.Sayar

DİŞİ KURT/ Yap: Duru Film (1960)Sen:B.Oran/Eser: Ü. Deniz/Gör:M.Demir/Müz: Y. Tura/Oyn:M.Kenter,PeriHan

ÜÇ TEKERLEKLİ BİSİKLET Yap:Be-ya Film(1962)Sen : V.Türkali/Gör:Ç.Gürtop,M. Yılmaz/Oyn:A.Işık

TANRININ BAĞIŞI ORMAN/Yap Orman Müdürlüğü(1963)Sen: L.Akad/Gör:M.Demir(Belge filmi)

SIRAT KÖPRÜSÜ /Yap: Aslı Film(1966)Sen:L.Akad/Gör: A.Uğur/Oyn:S.Sezin,O.Günşıray,T.Özatay

HUDUTLARIN KANUNU/Yap:Dadaş Film(1966)Sen:L. Akad Konu:Y.Güney/Gör: A. Uğur Oyn:Y.Güney,P.Par

KIZILIRMAK-KARAKOYUN/Yap: Dadaş Film(1967)Sen:L. Akad/Gör:A.Uğur/Oyn:Y. Güney,N.Koçyiğit,K.Savun

ANA/Yap:Fer Film (1967) Sen:L.Akad/Gör: C. Tacer Oyn:T.Şoray,K.Savun

KURBANLIK KATİL/Yap:Şeref Film(1967)Sen:L.Akad/Gör: A.Uğur/Oyn:Y.Güney,H.Darcan

VESİKALI YARİM/ Yap:Şeref Film(1968)Sen:S.Önal/Gör: A.Uğur/Oyn:T.Şoray,İ. Günay

KADER BÖYLE İSTEDİ/Yap:Şeref Film(1968)Sen:S. Önal L.Akad/Gör:M.Rafaelyan/Oyİ.Günay,N.Koçyiğit

SENİNLE ÖLMEK İSTİYORUM Yap:Şeref Film(1969) Sen: S.Önal/Gör:G.Turanlı/Oyn: T.Şoray,İ.Günay,C.Irgat

ANNELER VE KIZLARI/ Yap: Erman Film(1971)Sen:L. Akad/Gör:İ.Arakon/Oyn: Y. Kenter,L.Kenter,İ.Günay

BİR TESELLİ VAR/Yap: Saltuk Film(1971)Sen:L. Akad Gör:M.Rafaelyan/Oyn:O.Gencebay,T.Örsek,K.Savun, A. Tezel

RÜYA GİBİ/ Yap: Er Film (1971)Sen:S.Önal/Gör:A.Yaver/Oyn:Z.Müren,E.Püsküllü

MAHŞERE KADAR/Yap:Er Film (1971)Sen:S.Önal/Gör:A.Yaver/Oyn:F.Girik,K.Tibet

VAHŞİ ÇİÇEK/Yap:ErmanFilm (1971)Sen:E.Tünaş/Gör: İ. Arakon/Oyn:C.Arkın,L.Kenter

IRMAK/Yap: Saltuk Film (1972)Sen:L.Akad/Gör:A.Uğur/Oyn:S.Gökhan,A.Güven

YARALI KURT/Yap:ErmanFilm (1972)Sen:S.İleri/Gör: G. Turanlı/Oyn:C.Arkın,Ş.Yamakoğlu,A.Mekin

1/ÇİFTLİK

Abdi Ağanın oğlu Ahmet ve adamları at üstünde çiftlik binalarını çe - virmişlerdir.
Attan inmiş birkaç kişi Sarıcalı' nın kızanını,çoluğunu çocuğunu i- teleyerek dışarı çıkarırlar....
Ellerinde,sırtlarında yatak yorgan ve öteberi dışarı çıkan hane halkı Sarıcalı'nın etrafına toplanır....
Sarıcalı Ahmet'e etme der gibiler- den bakar...Ahmet başı ile adamla- ra işaret eder,adamlar dipçikle dürtükleyerek uzaklaştırırlar.....
Ahmet'in gerisinde,elinde meşaley- le duran adamlardan biri atla fır- lar, samanlığın yanından geçerken meşaleyi fırlatır...Meşale samanla rı tutuşturur...Evi terkeden hane halkından bir uğultu yükselir...Ah met donuk bir yüzle olanlara bak- maktadır...Samanlıktan koyu bir du man yükselir...alevli...

2/KÖPRÜ

Sarıcalı çoluğu çocuğu ve kızanla- rıyla köprü ağzına doğru yaklaşır- lar...Gerilerden Ahmet ve adamları süratle yaklaşırlar,tam köprü ağ- zında bir karışıklık olur...Sarıca lı ve yanındakiler dağılırlar.....
Atlar dört nal köprüye girer....
Önce bir ses türkünün sözlerini o- kur...
Köprü ve Kızılırmak görüntüsü üze- rinde baş yazılar başlar,koro tür- küyü söyler...

KIZILIRMAK PARÇA PARÇA OLAYDIN
HER PARÇANLA BİR DİYARDA KALAYDIN
SEN DE BENİM GİBİ YARSIZ KALAYDIN

NETTİN KIZILIRMAK ALLI GELİNİ
DALGA VURDU GÖREMEDİM BOYUNU

YILMAZ GÜNEY.....ÇOBAN ALİ
NİLÜFER KOÇYİĞİT...BEY KIZI HATİCE
KADİR SAVUN.....HÜSEYİN AĞA
DERYA TANYELİ.....ZEHRA
TÜMER ÖZER.....AHMET
TUNCER NECMİOĞLU.....ŞABAN
OSMAN ALYANAK.....FERHAT
SENİH ORKAN.....FETTAH
HALUK ORCUN.....ABDİ AĞA
MURAT TOK.....DEDECAN

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ.....ALI UĞUR
MONTAJ.....DİAM[illegible]ANDI FİLMERİDİS
SESLENDİREN....Y.İL[illegible]ADİS,İ.İLİADİS
STÜDYO.....ERMAN[illegible] FİLM STÜDYOSU
YÖN.YARDIMCISI...A.[illegible]ÜZÜNİSA(DİLBER)
OKUYAN VE ÇALAN....[illegible]ORHAN GENCEBAY
MÜZİK.....ABDUL[illegible]AH NAİLİ BAYŞU
PRODÜKTÖR.....[illegible]..ABDULLAH ATAÇ
YÖNETMEN.....[illegible].LÜTFİ Ö. AKAD
YAPIM VE YILI.....DADAŞ FİLM,1967

3/KASABA

Hareketli kasaba meydanı...Abdi Ağanın ambarının önünde yüksekçe bir set vardır..Abdi Ağa alçak bir iskemleye tahta kurulur gibi oturmuştur..Donuk yüzünde hiç bir ifade yoktur...Dizinden sarkan elini öpüp,geri çekilen bir iki kasabalıya hiç bir mukabelede bulunmaz kısık gözleriyle karşısındaki hareketi bakmaktadır....Ambarın önünde çökmüş deve katarından yükleri boşaltanlar....Kantar başında Abdi Ağa'nın adamıyla yün dolu çuvalları tartan Ferhat bir kömür parçasıyla duvara çizgi çizer....Şaban, yükleri indirir ve Abdi Ağa'ya doğru seğirtir,gelir elini öper,ellerini önüne kavuşturur,durur.Ferhat,Şaban'ın hareketini tiksintiyle seyreder...Abdi Ağa Şaban'a bakar...

ŞABAN- Hüseyin Ağa'mın selâmı var. Otuz batman kadar yün,bir iki ölçek de yağ ilettim... Hesabımızdan düşsün der...

Abdi Ağa'nın gerisinde duran Fettah bir adım yaklaşır..

FETTAH- Sen tasa etme Şaban Ağa... Biz bakarız...

ŞABAN- Hüseyin Ağa'mın bir maruzatı daha var...

FETTAH- Gelip kendisini göreceğiz, var selâm et...

Köşeden arkada arabalar,önde Ahmet ve atlılar,dört nal meydana girerler ve ambarın önünde dururlar.... Bir hareket başlar...Yük boşaltanlar,attan inenler arabaları boşaltmaya koyulurlar...Ahmet gelir Abdi Ağa'nın elini öper....Abdi Ağa'nın yüzünde belirsiz bir tebessüm belirir...

AHMET- Zor gösterdi....Biz de yaktık ne varsa...

Abdi Ağa hafifçe başını sallar....

FETTAH- Tahliye ettiler mi?...

AHMET- Çoluk çocuk yola döküldüler

ŞABAN- Sarıcalı mı?...

FETTAH- Sarıcalı...Borcunun faizini bile ödeyemedi...

ŞABAN- Öyle ya bu yıl havalar kurak gitti...Mahsul...

AHMET- Havalar kurak ya da yağışlı o Allahın işi..Bizim işimiz Sarıcalı'yla Şaban Efendi...

Şaban boynunu büker,susar....Ferhat yaklaşır..

FERHAT- Yirmi yedi batman yün..İki batman yağ Fettah Efendi...

Fettah bir kağıt parçasına yazar..

Ahmet kaşlarını çatarak meydanın öte ucuna bakar,ötekiler de dönerler...İlerde çiftlik ağası Sarıcalı arkasında çoluk çocuğu,kızanları,sırtlarında,ellerinde kurtarabildikleri eşya ile yaklaşırlar... Sarıcalı öne doğru fırlar,göğsü bağrı açık..Fettah adamlardan birine işaret eder,adam fırlar,Sarıca-

lı'nın önüne geçer durdurur..Etrafı diğer adamlarla çevrilir birden Sarıcalı bakınır sonra Abdi Ağa'ya döner....Abdi Ağa etrafındakilerle dim dik kımıldamadan durmaktadır öylece..Donuk yüzü bir heykel gibi dir...

SARICALI- Bunu mu edecektin bana Abdi Ağa?...

Fettah,cebinden ilâmı çıkarır,gösterir.

FETTAH- Git işine Sarıcalı...Mahkemenin kestiği parmak acımaz..Borcunu ödeyeydin de yüzünün karasını sileydin...

SARICALI- İnkâr mı ettik... Yıllar yılı faizinin faizini ödedik durduk...Yeter etti artık..Kan emici sülük gibi şişmişsin Abdi Ağa..Gün ola harman ola.Yanında komam bunu.

Hırsla bir iki adım atmak ister,önleyen adam şiddetle vurur,yere düşer,kızanları koşar kaldırırlar...

Ferhat sıkıntıyla başını çevirir..

ŞABAN- Sen gide dur..Ben yetişirim

Ferhat başını sallar, ambara doğru gider..Sarıcalı kalkmıştır,Abdi Ağa'ya bakar bir süre bir şey demeden...Abdi Ağa öyle olduğu gibidir Kımıldamadan durur...Fettah,Ahmet, adamları...Kızanları Sarıcalı'nın koluna girerler,ve ağır ağır uzaklaşırlar...Fettah Şaban'a para verirken Ferhat ambardan çıkar...Bir an bakışırlar...

4/MAVGA YOLU

İlerde,aşağılara doğru,yaylaya çıkan yolda dört nala koşan bir atlı bir süre sonra deve kervanına yetişir....Ferhat kervanı yeden eşeğe binmiştir..,Şaban atla yetişir ve yavaşlar...

FERHAT- Gördün mü hesabı?..Bir şey alamadın herhal...

ŞABAN- Sen kendi işine baksan ya Ferhat emmi...

FERHAT- Baktık,baktık... Lâkin hiç beğenmedim...Bir ağzı karanın elini öpmeni hiç beğenmedim...

ŞABAN- Beğenmedin demek...Ağamızın faizle borç alışına ne demeli?...

Gözlerinle gördün,Sarıcalı'yı..Yarın bi ödeyemedik mi yaylamızdan sürüverir...

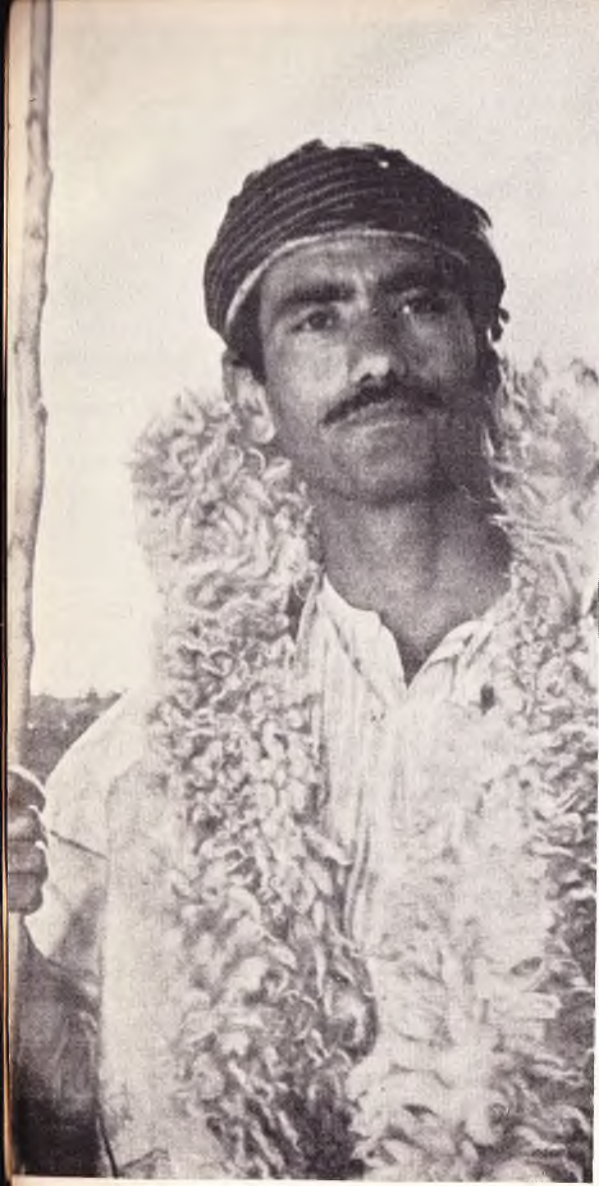
FERHAT- Öyle...Borç almaya ön ayak olan mevlâmdan bulsun...

Şaban Ferhat'a ters ters bakar,sonra hayvanı mahmuzlar ve dörtnal fırlar...

Bir ses önce türkünün sözlerini okur...Başka bir ses türküye başlar

SES- BENİM KUZUM KUZULARIN BEYİDİR
KARAKOYUN YÜREĞİMİN YAĞIDIR
ANIN GİDECEĞİ YER YILDIZ DAĞIDIR
GEL KOYUN MELEME VAZGEL KUZUNDAN

DEREYE AŞAĞI İNER KURT İZİ
KURT AĞZINDA GÖRDÜM BEN BİR KÖRPE KUZU
SEVERSEN MEVLAYI AĞLATMA BİZİ
GEL KOYUN MELEME VAZGEL KUZUNDAN

İlerden Ferhat'ın çektiği kervan geçer...Ali Haydar yukardan yaylaya çıkan yola bakmaktadır.....Yanı başında duran karakoyunun yanına çöker,okşar...
Hüseyin ve iki atlı Ali Haydar'ın yanına gelir..Sürü ve mera hakkında konuşurlar...
HÜSEYİN- Nasıl?...
ALİ- Mera zayıf Ağam...
HÜSEYİN- Dikmelere baktık şimdi,ora da öyle...
ALİ- Söğütözüne geçelim...
HÜSEYİN- Oralar elden gitti..Satın almışlar...Yavaş yavaş bütün dağların sahibi olacak...
ALİ- Evet Ağam...Rahmet ister...
HÜSEYİN- İşimiz rahmete kaldı...Canımız sana emanet Ali Haydar.....
ALİ- Evelallah Ağam...

5/OBA

Obada günlük hareket..Temizlik yapanlar,ateş yakanlar..Bir yanda oynayan çocuklar..Hamur açanlar..Kadın,çoluk,çocuk..At tımar eden erkekler..Bir tarafta ağaca yüzülmüş bir dana asılmıştır..Oba geleneğine göre pay usulü kesilip dağıtılmaktadır..Adamlardan biri uzatılan parçayı alır,geride bir ağacın dibindeki peykede saz çalmakta olan Dedecan'ın yanına kor..Dedecan ama dır...
I.ADAM- Dedecan...Payın..
DEDECAN- Eyvallah dost...
Hatice et payını alır ve uzaklaşır Et dağıtımı devam eder..Hüseyin Ağa'nın çadırının önü...Zehra çatık bir yüzle Hatice'nin gelişini karşılar..Hatice'nin elinde et payı vardır...

ZEHRA- Nedir bu kız?Ağa ocağına ya bişeir mi bu getirdiğin?...
HATİCE- Töre böyle, payımıza düşen bu...
ZEHRA- Töre möre anlamam ben..Bura bey ocağı, elin kurusun, çektiğin pay bu öyle mi?..
HATİCE- Kısmet ana...
ZEHRA-Anan kadar taş düşsün başına sesi de beraber götüreymiş ya meza ya..Babana avrat olduksa sana ana olmadık ya..Bana abla de diye tembihlemedim mi...
Zehra hırsla Hatice'nin elinden, eli çeker..Yerde duran torbada bulunan kara yünleri tutuşturur eline...
ZEHRA- Var şunları yuğuver..Ak süt gibi ağartmadan gelme...
Hatice şaşkın yünlere bakar,bir Zehra'ya,sonra döner uzaklaşır.... İlerden Şaban görünür, at üstünde ağırlık yaklaşır,Hatice'nin yanından geçer..İki çocuk koşuşur,atını alıp götürürler...
ŞABAN- Hüseyin Ağam?...
ZEHRA- Gelmedi...
Zehra etrafına bir göz atar,içeri girer,Şaban arkasından...

6/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

ŞABAN- Abdi Ağa'nın selâmı var....
ZEHRA- Kendi mi dedi?...
ŞABAN- Onun ağzı Fettah'dır...
Şaban cebinden çıkardığı iki altını uzatır...
ZEHRA- Eli de sen misin?...
ŞABAN- Yok.Bu seninle benim aramda ...Payın...
Zehra kaşlagöz arasında alır,

ZEHRA- Az değil mi?...
ŞABAN- Bana birşey kaldığı var mı? Abdi Ağa'yı bilmez değilsin..Hüseyin Ağa'ma bildir,gelip kendisini göreceğim,var selâm et dedi....
ZEHRA- Kendi gelir mola?...
ŞABAN- Delirdin mi kız..Fettah gel se öp başına koy...Bir kapı kulunu göndermezse iyi...Abdi Ağa dedesinin obadan kovulduğunu unutmamıştır....
ZEHRA- Onun dedesi ise benim de hala mın babası idi...
ŞABAN- Sen de mi unutmadın yoksa?.
Zehra cevap vermez,bir süre sessiz Şaban'a bakar sonra çadırın içinde bölmelerin birinin ardında kaybolur...

7/OBA

Can Dede eski yerindedir...İnceden ince bir türkü girişi yapar sazıyla sonra ağır kalın sesiyle türküye girer..İlerden Ferhat,gerisinde deve kataı görünür..Yaklaşır.....
DEDECAN- BANA GÜL DİYORLAR NEME GÜLEYİM
AĞLAMAK ŞANIMA DÜŞTÜ NEYLEYİM...
Dedecan'ın türküsü devam eder..Hatice pınarda kara yünleri yuğmaktadır...
TÜRKÜ- BANA GÜL DİYORLAR NEME GÜLEYİM
AĞLAMAK ŞANIMA DÜŞTÜ NEYLEYİM
İLİN GÜLÜ AÇMIŞ AL İLE YEŞİL
ŞU BENİM GÜLLERİM SOLDU NEYLEYİM
HABERİN ALAYIM SEHER YELİNDEN
ÖRDEK KALKAR MOLA KENDİ GÖLÜNDEN
KORKUM AYRILIKTAN FİKRİM ÖLÜMDEN
GELDİ ÇATTI BENİ BULDU NEYLEYİM...
Hatice hırsla ve ümitsizce yünleri uğmaya çalışır,gözlerinde yaş vardır..Gerideki tepede tek başına kara koyun belirir ve durur bir an... Hatice yıkamayı bırakıp,yavaş ya-

vaş durulan sudaki aksine bakar , birden ürkerek döner...Ali,yanında karakoyun geride dikelmiş Hatice'-ye bakmaktadır....Hatice telâşla gözyaşını siler...Ali yanına çöker bir an sessiz bakışırlar,sonra Hatice başını çevirir..Ali elini uzatır,başını cevirmek için fakat cesaret edemez,elini ağır ağır çeker

ALİ- Hatçem ağlar mısın?.. Yüzünü benden saklarsın....Yoksa ananı mı düşledin?...

HATİCE- Düşlemediğim gün var mı?
ALİ- Analığın ağulu söz mü etti?..
HATİCE- Etmediği gün var mı...
ALİ- Babana mı dövdürdü seni?..
HATİCE- Dövdürmediği gün var mı?..
ALİ- Hatçem benden geçtin mola?...
HATİCE- Anamı düşlemez miyim,senden geçer miyim, kara yünü ağartabilir miyim?...
ALİ- Analığın mı istedi?..

Hatice başını sallar..Ali yanındaki torbadan yeni kırkılmış yünleri

çıkarır,yanına koyar..
ALİ- Onun içinin karası nasıl ağar mazsa kara yün de ağarmaz..Sen bunları yuğ, götür, al de,elin değer değmez bunlar da kararır...
Hatice gülümsiyerek Ali'ye bakar..
Elleri birbirini bulur....

9/OBA

Şaban toz boya dağıtır..Ferhat,Dedecan'ın yanına gelir oturur..Oba da akşam faaliyeti...
ŞABAN- Hele şu toz boyaları alın.. Kaynatma yok, kök ezmek yok..Abdi Ağa'nın obamıza armağanı bunlar... Alın...Al...
FERHAT- Kilimlerimizin beti bereketi kalmayacak...Bedava toz boya göndermiş Abdi Ağa,alıştırınca da parayla satacak...
Çoluk çocuğu peşinde sürüp gitti - ler,Sarıcalı'yı ocağından...
DEDECAN- Gene borç mu istedi Şaban?...
FERHAT- Herhalde,birşeyler dönüyor ya Dedecan..Bu kadın Bey'le dünya evine girdi gireli,bu Şaban işlere bakar oldu olalı,üçbin altın olmuş tur aldığı borç..Faizleri de ayrı. Bu Abdi Ağa'nın kalbinde ne vardır kimse bilmez...
DEDECAN- Ben bilirim can..Ben bilirim kalbinde ne vardır onun..Dedesini obadan sürdüklerinde, kasaba ya yerleşti,faizcilik onda,ticaretin dolanı onda,eşkiya beslemek on da,gasp onda..Babası da onun gibi, oldu.kendi de,oğlu da yetişiyor... Lâkin hiç biri obayla hesaplaşmayı unutmadı...Gayrı kime kısmet olur orasını mevlâm bilir...
FERHAT- Bu Zehra kadının obaya gelmesi de onun işi...
İlerden Hüseyin arkasında iki kızan atlarla görünürler...Dede başını diker...
DEDECAN- Geldi işte...Omuzları düşük,başı önde...
FERHAT- Nasıl bildin Dedecan?..
DEDECAN- Bizim gözümüz görmez Ferhat can,lâkin kalbimiz herşeye açık...Şu nal seslerine bak...Binicisinin candan vazgeçmişliğini anla..Onun gözleri açık, lâkin kalbi kapalı....Bakar,bakar da bir şey göremez..
Hüseyin'in gerçekten bezgin bir hali vardır, attan iner, Şaban koşup karşılar..Gerisinden gelenler atını alıp uzaklaşırlar....Şaban bir şeyler anlatmaktadır, Hüseyin dinlerken çadıra doğru yürür...Hüseyin'in çadırının önü,Hüseyin'i karşılamak için çıkmıştır.
Hüseyin'in kaşları çatık Şaban'ın söylediklerini dinleyerek yaklaşır...
ŞABAN- Fettah Efendi hesaba geçirdi..
HÜSEYİN- Hatice nerede?...
ZEHRA- Yün yuğmaya gitti pınara...
HÜSEYİN- Ona mı kalmış..Gönderme dedim kaç kez...
ZEHRA- Ben mi gönderdim..Aklına estikçe yünleri alıp pınara gider... Ne var orada bilmem...
ŞABAN- Ne olduğu besbelli...
Hüseyin birden duralar,Şaban'a bakar...
HÜSEYİN- Hele?...
ŞABAN- Yok bir şey,sözün gelişi de dim...
Hüseyin ikisine bakar bir an,sonra içeri girer....Zehra fısıldar.....
ZEHRA- Deseydin ya...
Şaban başını sallar...Zehra hışımla çadıra girer...

KAPANIŞ

10/YAYLA YOLU

Yayla yolunda önde Ahmet'le Fettah arkalarında sekiz atlı tozu dumana katarak ilerlerler..

11/OBA

Obada hareket vardır...Az sonra Ahmet ve yanındakiler belirir...Dört nal obaya dalarlar...Karşılamak için koşuşanlar...Başta Hüseyin,Şaban,bir kaç yaşlı gelenleri karşılar...Atlardan inerler..Çadıra buyur edilirler..Ferhat Dede'nin yanındadır...

FERHAT- Ahmet'le Fettah Efendi gel diler...Hayırdır inşallah...

DEDECAN- Şerdir...Sırf para işi ol saydı Fettah gelirdi yalnız...

FERHAT- Ahmet'in diyeceği başkamı?

DEDECAN- Derse gene Fettah der ya. Ahmet işin tevatür olmadığını belirler herhal...Davran bakalım.... Dede davranır,Ferhat,Dede'nin elin den tutar,yederek çadıra doğru giderler...

12/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Çadırda misafirler ağırlanmıştır.. Hüseyin,Fettah'la Ahmet'e buyur eder...Hatice ayran getirir,sırayla ikram eder...En son Ahmet'e uzatır Ahmet bir an başını kaldırır ve iş kilir...Hatice'yle bir an göz göze gelmişlerdir...Hatice başını eğer, ayranı uzatır...Ahmet ayranı alır, gözü Hatice'dedir halâ...Hatice başını kaldırmadan çekilir....Şaban bu kısa bakışı ve Ahmet'in irkilmesini fark etmiştir...Ferhat'la Dede decan girerler...

FERHAT- Selâmınaleyküm...Hoş geldiniz...

DEDECAN- Hoş geldiniz...

AHMET- Hoş bulduk...

FETTAH- Hoş bulduk...

Ferhat'la Dede uygun bir yer bulup otururlar....Kızanlar ortaya iri bir tepsi üstünde pilav ve kızartmış koyun getirip bırakırlar...Biri tasları ve şarabı dağıtır..Dede saza başlamıştır...

TÜRKÜ

FERHAT'LA DEDECAN'IM, DEFTERE YAZAR
HİLEBAZ YAR İLE OLUR MU PAZAR
PİR MERHEM ÇALMAZSA YARELER AZAR
SEVERSEN OBAYI DEŞME YARAMI.....

Ahmet'le Fettah duralamışlardır... Hüseyin sitemle Ferhat'a bakar...

FETTAH- Dede iyi söyler ya..Neşeli bir türkü ünlese daha iyi eder...

Şaban ters ters Ferhat'a bakmaktadır..

FERHAT- Söyleyene bakma ağam,söylitene bak...

Birden ikisi neşeli bir havaya girerler...Yemeğe devam edilir...

13/PINAR

Sürü yayılmıştır..Karakoyun ilerde sürünün başındadır..Ali kavalını a

lır, çalmaya koyulur...Kara koyun başını kaldırır dinler,sonra ağır ağır yaklaşır,Ali'nin yanına gelir durur..Ali pınara doğru yürür..... Karakoyun peşinde....Sürü ağır ağır Ali'yi takip eder...

GEÇME

14/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Yemek yenmiştir...Kızanlar sofrayı kaldırırlar....Çekilirler...Yalnız içki testisi ile kaplar kalır..... Ferhat'la Dede de kalkar, çıkarlar...

FETTAH- Abdi Ağa'mızın selâmı var.

HÜSEYİN- Ve aleyküm selâm...Getiren götüren sağ olsun..Şaban maruzatımı bildirmiş...

FETTAH- Bildirdi...Bildirdi..Lâkin derim ki Hüseyin Ağa,biriktikçe bi rikiyor bu borç...

HÜSEYİN- Senin fikrin bu mu?..

FETTAH- Benim fikrim olmadığını, bilmez değilsin.Kendime su istesem bil ki su isteyen Abdi Ağa'dır....

HÜSEYİN- Belli...

FETTAH- Borcun beş bin kırk dokuz altın etti...Bu gün yirmi yedi altını da düşünce, beş bin yirmi iki altın eder... Obanın bize verdiği yıllık mal tutsa tutsa,bin,bin iki yüz altın,bizden istediğin her yıl iki bin altın...Kışlak bedelini de koyarsan...Yüz altın...

HÜSEYİN- Ne kışlağı?...

FETTAH- Her yıl göçtüğün kışlağı biz aldık Allah'ın izniyle...

Hüseyin duralar...Ahmet dikilir... Şaban'la Fettah bakışırlar...

HÜSEYİN- Yaa?...

FETTAH- Mübarek olsun demek yokmu?

HÜSEYİN- Mübarek olsun...Lâkin biz oraya beş altın verirdik...

FETTAH- Eeee..O zaman mirî maldı.. Bize pahalıya mal oldu...

HÜSEYİN- Öyle olsun Fettah Efendi. Lâkin yünün, yağın,davarın fiatını daha düşük tutarsın..Bize daha in saflı olmak gerekmez mi?...

Ahmet kalkar ve dışarı çıkar...

FETTAH- Başka alıcı bulursan verme mezlik etme Hüseyin Ağa...

Hüseyin başını eğer bir süre sessiz kalırlar...

HÜSEYİN- Abdi Ağa ne der bu işe?..

FETTAH- Ağa'mızın kalbinde ne var kimse bilmez...Şimdilik yüz altını hesabına geçirdik...

Fettah davranır,kuşağından bir kese çıkarır...Açar,sayar...Zehra geride kilimlerin arasından altının sayılışını gözler...

15/OBA

Çadırların arası...Hatice bir işle meşguldür...Geriden Ahmet belirir, Hatice yabancı birinin geldiğini hisseder,bir an duralar sonra işine devam eder...

AHMET- Ben seni ilk görüyorum..Hü-

Beyin'in kızı olacaksın herhalde..
Hatice cevap vermez...
AHMET- Adını bağışlasan?...
Hatice tereddüt eder, sonra cevap vermeden işine koyulur...
AHMET- Öyle mi?.....Cömertliğimize karşılık ismini mi esirgedin bizden..Kasabaya indin mi hiç?..Götüreyim mi seni?...
Hatice başını menfi sallar...Zehra belirir,Ahmet yılışarak bakar.....
AHMET- Bir ismini esirgedi bizden Zehra Bacı..Uzak da olsa akraba sayılırız..
ZEHRA- Onun ana baba bildiği var mı?...
Hatice işini bırakır birden ve fırlar gider...Arkasından bakarlar...
ZEHRA- Hatice'nin adını duymadın mı hiç?..
AHMET- Duyduk...Lâkin böyle güzel olduğunu bilemedik....Kasabada ne etsen böyle çiçek yetişmiyor..Yaylanın havasından ola....
ZEHRA- Havasından olacak..Lâkin koparmaya gelmez...Toprağıyla söküp götürmek gerek yoksa soluverir....
AHMET- Toprağı ile öyle ya...

Hatice koşarak pınara gelir..Ali hayvanları sulamaktadır..Hatice'ye doğru gider, bir an dururlar,karşı karşıya,sonra birbirlerinin kollarının arasına düşerler...

HATİCE- Ali...Ali Haydar...Gidelim buralardan..Al beni götür..Varalım Yıldız dağını aşalım...
ALİ- Yıldız dağı aşılmaz...Bir çoban Bey kızını kaçırmaz..Oba peşimizi bırakmaz...
HATİCE- Böyle birbirimize bakıp hergün bir daha ölmek..Bu mu kaderimiz?...
ALİ- Ben babana varacağım..Diyeceğim,ben çobanım,Ali Haydar'ım.....Sana kulum,Hatçeme kurbanım...
Hatice başını sallar...
HATİCE- Ağa'mız babamdır..İyidir, merttir...Töreyi çiğnemez, çobana kız vermez..Bey kızına Bey gerekder...
ALİ- O zaman... o zaman ....Yıldız dağını aşarız...
HATİCE- Aşarmıyız?...
ALİ- Aşamazsak eceli aşarız...
ZEHRA- Kolay mı belledin?...
İkisi de irkilerek dönerler..Zehra az geride dikilmiş onlara bakmaktadır...
ZEHRA- Kolay mı belledin eceli aşmayı çoban Ali?...
Sessizce ve dehşetle bakarlar.....
ZEHRA- Kara yünleri böyle ağartıyorsun öyle mi?..Baban duysa öldürmez mi seni...Desene öldürmez mi?.
HATİCE- Abla...Kurbanın olam..
ZEHRA- Ablan batsın..Yıkıl....
Hatice Ali'ye bakar bir an, sonra hıçkırır ve koşarak uzaklaşır..Zehra bir süre arkasından bakar..Ali

gitmek üzere davranır...
ZEHRA- Dur hele...Bey kızı senin nene?...
Ali cevap vermez....İlerden Ahmet, Fettah ve adamlarıyla dört nal,tozu dumana katarak geçip uzaklaşırlar...
ZEHRA- Bey kızı için böyle anlı şanlı olmak gerek...
ALİ- Kısmet...
ZEHRA- Kısmetmiş..Kısmet değil Ali Haydar...sen istesen...Ne sustun?. Zehra döner,Ali Haydar'ın gözlerinin içine bakar..Ali başını eğer..
ALİ- Ne deyim abla?..
ZEHRA- Ablan batsın..Adım yok mu?.
ALİ- Ağa'mın karısını adıyla çağırmak olur mu?..
ZEHRA- Ağa'nın karısı olmakla?.... Ben can taşımıyor muyum?..Genç yaşımda kara topraklara mı girdim... Senin gözün kör Çoban Ali..Baktığın kuyunun dibi derin...Bir umut da yok...Oysa ayağının dibinde bir pınar çağlıyor...
ALİ- Evet körüm...Lâkin kalbimdeki ışık bana yetiyor...
Ali ağır ağır uzaklaşırken,karakoyun başını diker,ağır ağır Ali'nin arkasına düşer...Zehra hırsla Ali'nin arkasından bakar...

KAPANIŞ

17/KASABA YAKININDA BİR BAĞ

Uzaktan kasabanın evleri görülmektedir...Coşkun ve yüksek bir oyun havası çalmaktadır...Bağ evinin önünde çardak altında bir oturak alemi tertiplenmiştir...Kasabalı delikanlılar...Ahmet...Çalgıcılar,ortada oynayan kadın..Yenilip içilmektedir..Hepsi sarhoştur....Kadın oynar,oynar yorulur,yavaş yavaş oyunu bıraktığını gören çalgıcılar, susar gibi olurlar..Ahmet uzandığı yerden doğrulur,birden silâhını çeker kadının ayakları dibine üç el ateş eder...Çalgıcılar birden coşarlar...Kadın da eski hızıyla oynamaya koyulur...Ahmet sırıtarak uzatılan içkiyi içer...Sonra silâhını doğrultur,gençlerden birinin elindeki şişeye ateş eder,şişe paramparça olur...Ahmet etrafındaki eşyalara ateş ederek parçalamaya başlar..Delikanlılar, yavaş yavaş sezdirmeden kalkıp giderler..Ahmet darbukacının sazını deler....Sonra zurnacının sazını...Adamlar telâşla toparlanıp kaçarlar...Ortada hâlâ oynamakta olan kadın kalmıştır yalnız...Ahmet ayaklarının dibine ateş ederek bağ evinin açık kapısına kadar sürer,kadın korkuyla bağ evine girer....Ahmet etrafındaki boşluğa mağrur bakar,sonra sendeleyerek bağ evine girer ve kapıyı kapar....

KAPANIŞ

18/KASABA

Abdi Ağa'nın ambarının önü..Ahmet, Şaban'ın kıçından ayağıyla iterek çizmelerini çıkarır..Alçak bir iskemleye oturmuştur..Şaban'ın yanına ilişir...
AHMET- Otur hele...Haticeydi öyle ya Hüseyin'in kızının adı...
ŞABAN- Hatice..Evet..
AHMET- Hele bi yol adamlığını görelim bakalım Şaban Ağa...Bunca yıl sebeplendin...Beş bin altının en a zından bini senin cebe indi...

ŞABAN- Hepsi bizde kalsa iyiydi ya...
AHMET- Sen bir adamlığını göstert hele,sonrasını bana bırak...
ŞABAN- Kolay kolay değil Ağam...Töreyi bilirsin.Hele size hiç mi hiç vermezler...
AHMET- Alması bizden..Sen o tarafı bize bırak...Kız varımkâr olur mu dersin?...
ŞABAN- Onun gönlü...
AHMET- Ne sustun?...
ŞABAN- Hiç..hiç..Dur bakalım hele. Acele etmezsen..
AHMET- Eyüb'ün sabrı bizde..Süleyman'ın altını bizde,Ali'nin zülfikârı bizde bre Şaban...
Cebinden küçük bir kese çıkarır, Şaban'ın kucağına atar...Şaban bir süre önüne bakar,almaz...Sonra bir den karar vermiş gibi,keseyi aldığı gibi fırlar...
ŞABAN- Sağlıkla kal..Bakalım devran ne gösterir...

19/PINAR

Uzaktan Dedecan'ın türküsü duyulmaktadır..Hatice gözleri yaşlı,pınardan su doldurur..İlerde tepenin doruğunda karakoyun belirir...
Önce ses türkünün sözlerini okur..

KERBELÂ ÇÖLÜNDEN BİR KOYUN GELDİ
KUZUM DİYE MELEYÜBEN AĞLADI
KOYUNUN SADASI BAĞRIMI DELDİ
YÜREKTEKİ YARALARIM DAĞLADI

KOYUN YERE KOYDU NARİN DİZLERİN
DİNLEYELİM ŞEKER GİBİ SÖZLERİN
KIBLEYE DÖNDÜRMÜŞ KARA GÖZLERİN
KOYUN SESİ CİĞERİMİ DAĞLADI

Hatice suyu doldurur,kalkar,karakoyunu görür..Ali kısa bir an sonra karakoyunun yanına gelir durur....Birbirlerine bakarlar...Hatice su kırbasını yüklenir,birbirlerine ba karak dururlar...Ali eğilir kırbayı alır,yan yana dururlar...Yayla yolundan Şaban at üstünde belirir uzaktan.Gemleri çeker durur.Ali'yle Hatice el ele gibi durmakta dırlar,ortalarında kırba...Şaban'ın yüzü asılır, hayvanı mahmuzlar uzaklaşır...Hatice ayrılır Ali'den kırbayı sırtına vurur,ağır ağır uzaklaşır...Karakoyun gelir,Ali'nin yanında durur...Hatice,tepede bir an durur Ali'ye bakar,sonra döner, uzaklaşır..

20/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Hüseyin Zehra'ya çıkışmaktadır....Zehra sinmiş görünür...
HÜSEYİN- Nerde bu kız....Gönderme dedim kaç kere..ona mı kalmış suya gitmek, yün yuğmak...Rızam yoktur demedim mi?..
ZEHRA- Ne gelir elimden..Anası değilim ki boynunu bükeyimYaşlısı değilim ki sözümü geçireyim..Başında

kavak yeli,bildiğini okur...
Dışarda nal sesleri duyulur...Kısa bir an sonra Şaban içeri girer....
HÜSEYİN- Var Haticeyi bul..Sana derim kadın...
ŞABAN- Haticeyi gördüm az önce pınarda..
ZEHRA- Desene ne susarsın..Bana mı düşer demek?..
Şaban susar.....
HÜSEYİN- De hele...Ne susarsın abdal gibi..
ŞABAN- Ali Haydar var,...Çobanın
HÜSEYİN- Konuş...
ŞABAN- Ne zamandır görürüm..Gönülleri birbirine düşmüş herhal...
Hüseyin ikisine bakar bir an sonra dışarı fırlar...

21/OBA

Hüseyin'in çadırının önü..Hüseyin ilerde develerle meşgûl olanlara seslenir...Bakarlar...
HÜSEYİN- Hey...Varın biriniz çoban Ali Haydar'ı çağırın..Çabuk...
Gençlerden biri fırlar....İlerden Hatice su kırbasıyla görünmüştür..İşlerini bırakanlar merakla bakarlar...Dede her zamanki yerindedir.
Ferhat gelir yanına çömelir...
FERHAT- Duydun mu?..
DEDE- Duymaktan da öte Ferhat can. Olacakları görüyorum...
Hatice Hüseyin'in önünden geçer,çadıra girer...Hüseyin arkasından...

22/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Hüseyin Hatice'nin arkasından girer,kırbayı kavradığı gibi yere çalar...Şaban sessizce dışarı çıkar.
HÜSEYİN- Analığının sözünü dinlemezsin,başını alır alır gidersin, Beylik şerefini düşünmezsin,bu mudur Bey kızı olmak?Bu mudur töreye saygı?...
Hatice bir yardım ümidiyle Zehra'ya bakar...Zehra sırtını döner,çadırdan çıkar...
HATİCE- Baba...
Hüseyin hışımla Hatice'nin üstüne yürür...

23/OBA

ZEHRA- Ne istermiş Ahmet yeğenim?.
ŞABAN- Hatice'yi...
ZEHRA- Bey razı gelir mi?.
ŞABAN- Gelmez gelmesine,lâkin çare siz kalınca...
İlerden Ali belirir,ağır ağır yaklaşır,meraklılar yavaş yavaş toplanır...Ali gelir çadırın önünde durur..Şaban bir an içeri girer seslenir,dışarı çıkar ve bekler...Ali başı dik bekler...Hüseyin kaşları çatık çadırdan çıkar...Bir süre Ali'yi süzer....Ali'nin önce başı diktir,sonra yavaş yavaş iğer,önüne bakar...
HÜSEYİN- Bildiğim doğru mu?..Ne diyeceksin?..
Ali başını sallar...
ALİ- Ben çobanım,Ali Haydar'ım....

Senin kulunum,Hatice'nin kurbanı.. Var bildiğin gibi hükmet..Boynum kıldan ince, sen ise kılıçtan keskinsin...
Bir sessizlik kaplar...Toplananlar Hüseyin'e bakmaktadırlar..Hüseyin bir an düşünür...
HÜSEYİN- Benden keskin töreler var Hükmün düşkünlük meydanında verilsin...
Ali başını kaldırır..Hüseyin'le bakışırlar bir an, sonra Hüseyin döner çadıra girer...Ali etrafına bakınmadan döner,ağır ağır uzaklaşır....

23/A

Ali Haydar,Hatice buluşurlar.....
HATİCE- Ali Haydar sürerler mi obadan?..
ALİ- Ayrılık ölüm müdür?...
HATİCE- Ölüm...
ALİ- Bizi öldüremezler...
HATİCE- Ya kurban ederlerse?..Gidelim Ali Haydar...
ALİ- Töre var Hatice, kılıcın keskin yüzünde yürümek gerek...

24/OBA-GECE

Oba meydanında düşkünlük meydanı açılmıştır...Düşkünlük meydanı töreye göre mahkemedir...Mahkeme töre gereğince yapılır...
DEDE- Dileğin ne ise hak meydanında hak için söyle...
Hüseyin ortaya çıkar...
HÜSEYİN- Ben Hüseyin Açıkbaş'ım... Rızanızla obanızın Beyi'yim..sonra bir babayım...Ehlim ırzımdır..Kızım şerefimdir...Çobanımız Ali Haydar kızıma gönül düşürmüş,saklı niyeti kara.... Elini elinde görmüşler...Hüküm sizindir...
Dede alaca deyneği alır...
DEDE- Altından geçen,suyundan içen hak tarafından nur olsun...
Hüseyin deyneğin altından geçer, yanda yerini alır...
Gözcü dede seslenir...
GÖZCÜ DEDE- Şahit Şaban...
Şaban meydana çıkar...
DEDE- Bildiğin ne ise hak meydanın da hak için söyle...
ŞABAN- Çoban Ali'yi Hatice'nin peşinde gördüm kaç kere... En son bu gün...Sudan gelirken önüne çıkıp elini tuttuğunu gördüm...Bildiğim bu kadar...
Dede alaca deyneği uzatır...

DEDE- Altından geçen,suyundan içen hak tarafından nur olsun...
Şaban deyneğin altından geçer,yeri ne gider...
GÖZCÜ DEDE - Şahit Zehra...
Zehra meydana gelir...
DEDE- Bildiğin ne ise hak meydanın da hak için söyle...
ZEHRA- Ali Haydar,çobanımız..Hatice'nin peşinde rahat bırakmaz..Ne zaman pınara göndersem, baş ucuna dikilir..alıcı kuş gibi..Dün üstle rine vardım..Önüne geçmiş kolundan çeker...
Zehra deyneğin altından aşar...
Geriden iki genç arasında Ali meydana getirilir...
DEDE- Dileğin ne ise hak meydanında hak için söyle...
Ali çevresindekilere bakar, sonra Şaban'la Zehra'ya..Zehra başını iğer...
ALİ- Ali Haydar'ım,çobanınızım.... Bu obanın bir canıyım..Ne niyetim, karadır ne kalbim..Bahtım karadır, belki..Bir çobanım Bey kızına gönlüm düşmüş...Elim eline deymemiştir...Birbirlerine değen kalplerimiz olmuştur,suçumuz budur..Boynumuz kıldan incedir...
Hakimler kalkar...Ali'yi götürürler...İlerde Hüseyin'in çadırı gerisinde Hatice'nin karaltısı vardır....Ali o tarafa bakar...Hatice gözleri yaşlı Ali'ye bakar...Saz çalmaktadır bu sırada..Davudi bir ses okur...
SES- BU MEYDANDA GERÇEK VARDIR YALAN YOK
BU MEYDANDA EĞRİ BAKAN MERVALARA AMAN YOK
HAK KILICI KESKİN OLUR MÜMİN KAL - Bİ İNCİTME...
Hakimler yerlerini alırlar...Ali'yi boynunda kement,başı açık meydana getirirler...Dede hükmünü verecektir...Deyneğini kaldırır..ve duralar...Sessizlik içinde Dedecan'ın sesi yükselir...
DEDECAN- Erenler...canlar....Sözüm var...
Herkes o tarafa bakar.....Dedecan davranır,kendisine yardım etmek isteyen Ferhat'ın elini iter,el yardımıyla Ali'nin yanına gelir...
DEDECAN- Şimdi ben de töre çığne-

dım...Varın cezamı verin...Kardan sonra dönülmez bilirim....Onun için öne çıktım...Canlarım,erenler dostlar...Gönül töre dinlemez..Bunu kim bilmez?..Çoban Ali netsin? Gönlü bir Bey kızına akmışsa elden ne gelir...Bey kızı bir çoban sevmişse buna hüküm geçer mi?..Teklifim şu...Bir şart koşalım..Aşılmaz olsun...Bir fırsat verelim bu iki cana...

DEDE- Nasıl bir şart?..

Ferhat yerinden fırlar meydana gelir...

FERHAT- Hele şunu bir dinleyin.... Sürüsünü alalım elinden...Üç gün üç gece başkaları gütsün...Su verilmesin üç gün üç gece...Su yerine tuz verilsin üç gün üç gece.... Sonra davarı suya salalım..Karşıda Ali...Sürüye su içirtmeden aşırtsın pınarı...

Bir sessizlik olur..Ali donmuş gibidir..Hatice heyecanla dikilir... Herkes susmuştur...

DEDE- Bunu kabul etmek bize düşmez Hak bizim değil...

Herkes başını Hüseyin'e çevirir... Hüseyin düşünür bir süre,sonra meydana gelir ağır ağır,Ali'ye bakar. Dede'ye döner...

HÜSEYİN- Bu şartı yerine getirirse verdim gitti kızımı....Getiremezse obadan sürülsün...

Ali hiçbir hareket yapmaz, donmuş gibidir....

KAPANIŞ

25/YAYLA

Sürü yayılmıştır... Başlarında üç çoban...Çuvallarla tuz getirilmiştir...Koyunlar tuz yalarlar...Kara

koyun aralarında...Zehra çuvallardan tuz dağıtır...Şaban yanına gelir...

ZEHRA- Ciğerlerine öyle tuz doldur ki yüz sene de geçse kokmasın..... Şaban dört nal kasabaya girer,Abdi Ağa'nın ambarı önünde iner,hayvanı nı alırlar...

ŞABAN- Ahmet Ağa'm nerde?...

Adamlardan biri içeriyi gösterir.. Şaban içeri dalar...

27/AMBAR

Ahmet birkaç hovardalık arkadaşıyla ambarın yazıhane gibi olan bir bölmesinde rakı içmektedir.Şaban'ı görünce dikilir...Şaban gelir te mennah çakar...Ahmet'in işareti üzerine ötekiler kalkıp giderler... Ahmet Şaban'a bir tas uzatır.. Şaban diker...

28/ABDİ AĞA'NIN AVLUSU

İki uşak koca bir tepsi içinde çeşitli yiyeceklerle gelirler , biri Abdi Ağa'nın önüne bir peyke sürer tepsiyi üstüne koyarlar...Abdi eli ni uzatır bir parça et alır...

FETTAH- Yaylayı satın almak güç olacak Ağa'm...Mal Müdürü razı geliyor, lâkin Mutasarrıfın izni olmadan mümkünü yok der...Koca dağı alıp ne yapacak diyor...
Abdi Ağa belirsiz sırıtır...Çizgi gibi gözlerinin arasından Fettah'a bakar...
FETTAH- İznin olursa hanımına Şam' dan gelen top ipekliyi göndereyim.
Abdi Ağa belirsiz başını sallar...

29/AMBAR

Ahmet sinirlidir...Kamçısını rastgele oraya buraya vurur...
AHMET- Ya geçirirse?...
ŞABAN- Geçirebilemez...Mümkünü yok ...Üç gün üç gece su yerine tuz... Davar kısmını bilmez değilsin..Şimdi tez elden varıp Hatice'yi istetmeli...
Ahmet bir an duralar, Şaban'a dik dik bakar...
AHMET- Biz Hatice'yi niçin istedik bakalım...
Şaban anlamadan bakar...
AHMET- Bizim başıaçıklardan kız aldığımız görülmüş mü?...
ŞABAN- Düğün dernek olmadan....
AHMET- Orası kolay...Üç gün sonra boş kağıdı obasına dönecek nasıl olsa...Davran Şaban...Sen hazırlığını yap..İmanına kadar tuz doldur ciğerlerine...
Küçük bir torba fırlatır kucağına.
AHMET- Geçirirse imanına dinine... Yallah...
Şaban telâşla ve korkuyla fırlar..

30/YAYLA

Güneş ortalığı kasıp kavurmaktadır Bir esinti bile yoktur..Sürü yayılmıştır...Çobanlar tuz verirler.... Hayvanların ağzı açık... Karakoyun başta,sürü ağır ağır yayılır...Ali uzaktan sürüye bakmaktadır,yüzünde bir ümitsizlik vardır...Ses türkünün sözlerini okur...
TÜRKÜ- BENİM KUZUM KUZULARIN BEYİDİR
KARAKOYUN YÜREĞİMİN YAĞIDIR
ANIN GİDECEĞİ YER YILDIZ DAĞIDIR
GEL KOYUN MELEME VAZGEL KUZUNDAN
Kavalını alır,hafiften çalmaya koyulur...Sürü yayılmaktadır ağır ağır...Uzaktan kaval sesi duyulur..

Karakoyun başını diker,sesin geldi ği tarafı arar...Durur bir an,sonra döner, ağır ağır o tarafa doğru gitmeye başlar... Ali'nin yüzünde bir ümit belirir... Birden kavalı keser...Karakoyun duralar... Bakınır sonra meler...Sesi arar...Oldu ğu yerde kalır..Ali derin bir nefes alır...Bir türkü duyulur derin den....

TÜRKÜ- BENİM KUZUM KUZULARIN BEYİDİR
KARAKOYUN YÜREĞİMİN YAĞIDIR
ANIN GİDECEĞİ YER YILDIZ DAĞIDIR
GEL KOYUN MELEME VAZGEL KUZUNDAN

30/A HÜSEYİN'İN ÇADIRI İÇİ

Hatice çadırın ortasına çökmüştür. ..Zehra girer elinde bir parça kaya tuzu...Hatice'nin önüne atar...

ZEHRA- Al..Ye de gör..Bak,sen bile dayanabilir misin,suyu içmeden geçebilir misin karşıya,Ali'ne varabilir misin?...

Zehra çıkar... Hatice yavaş yavaş tuzu alır,dudaklarına değdirir önce...Sonra dilini...Yüzünü buruştu rur...Sonra bir parça koparır,metanetle çiğnemeye başlar, yüzünü buruşturmadan, sonra bir parça daha koparır,iradesine hakim olmaya çalışarak çiğner.....

31/OBA

Akşam olmak üzeredir.... Uzaktan Ali'nin kavalı duyulur... Ferhat Dedecan'ın yanındadır.... Dedecan ileri doğru dikilir.

DEDECAN- Bu gelen Ali...
FERHAT- Bildin Dedem
DEDECAN- Olmaz bir şart koştun Ferhat...
FERHAT- Orasını Mevlâm bilir...Aşılmaz şartın tek aşılabiliri bu..
Çaldığı kavalı duydun öyle ya?....
DEDECAN- Duyduk can,duyduk,..Lâkin karakoyun ne de olsa hayvan....
FERHAT- Biz nice insanlar gördük..
DEDECAN- Biz de bildik...
Ali gelir yanlarına oturur...
DEDECAN- Hoş geldin can,...
ALİ- Hoş bulduk can dede.. Ferhat Ağa'm...
FERHAT- Hoş geldin evlât...
Ali kavalını okşar...
ALİ- Nefesim yetmezse diye korkuyorum...
FERHAT- Yetse?...
ALİ- Gayrı Mevlâm bilir...
Ali kavalını hafiften üfler..Ağır bir hava obaya yayılır...Çadırda, Hatice kavalı dinler...Susuzluktan onun da dudakları çatlamıştır.....

32/YAYLA

Güneş...Hayvanlar bir araya sokulmuş,yığılmışlardır...Başlarında çobanlar...Karakoyun ayakta heykel gibi durmaktadır...

33/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Hatice kendi bölmesinde diz çöktüğü yerde kalmıştır...Dudakları susuzluktan çatlamıştır...İlerde set üstünde etrafı terli testi durmaktadır...Gözü ondadır,öyle sabit... Dudağını diliyle ıslatmaya çalışır fakat nafile...Kalkar ağır ağır dışarı çıkar...

34/OBA

Hatice çadırın gerisini dolaşır... Yaylanın ötelerine bakar...Çok uzakta güneşin altında sürü bir küme teşkil etmiştir...Birden bir su sesi ile irkilir...Zehra kırbadan

su dökünüp yüzünü yıkamaktadır..Gülerek döner Hatice'ye bakar...Hatice'yle bakışırlar...Hatice bir an Zehra'nın gözlerine bakar sonra başını çevirir, bir tuz parçası alır çuvalın üstünden ağzına götürür ve çiğner...

35/YAYLA

Ali'nin dudakları çatlamıştır..... Kavalını okşayarak yürür ağır ağır Pınar başına gelir...su.. Berrak bir su pınarda kaynamaktadır...Ali bir suya bakar...Sonra döner ilerde yaylanın üstünde birbirine sokulmuş sürüye bakar...Sürü ilerde sisler arasında yumak olmuş bir yığın gibidir...Kavalını ağzına götürür,dudaklarını ıslatmak ister.... Kupkurudur ağzı..Buna rağmen üfler Önce belirsiz zayıf bir ses yükselir...Sonra açılır yavaş yavaş.... Karakoyun dikilir birden...Başını sesin geldiği tarafa çevirir,dinler...birkaç adım atar.....

36/OBA

Fettah gerisinde çapraz tüfekli üç atlıyla gelir,Hüseyin'in çadırı önünde iner...Kızanlar karşılar,atlarını alırlar...Fettah çadıra girer...

37/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Hüseyin oturduğu yerden kalkar....
HÜSEYİN- Buyur,hoş geldin... Önceden haberim olsaydı Fettah Efendi.
FETTAH- Hoş bulduk...
HÜSEYİN- Buyur otur...
Fettah oturur...Hüseyin elini çırpar...Hatice girer ve duralar..... Fettah Hatice'nin çatlak dudaklarına takılır...
HÜSEYİN- Emmine soğuk ayran getir çabuk..Yanmıştır bu sıcakta..... Hatice sessizce çekilir...
HÜSEYİN- Hayırdır inşallah Fettah Efendi...
FETTAH- Hayırdır..Hayırdır Hüseyin Ağa...Bu sıcağı boş yere tepmedik evelallah...
Hatice ayranla gelir ikram eder... Fettah Hatice'yle bir an göz göze gelir...Hatice tasları verir ve içeri girer...Hüseyin'le Fettah içerler...Bıyıklarını silerler..... Bir süre susarlar....

FETTAH- Merakında haklısın...Lâkin bu gelişim mücerret hayır işidir Hüseyin Ağa'm...Allahın izniyle Hatice'yi oğlumuz Ahmet'e istemeye geldim....
Hüseyin başladığı hareketi bitiremez,öyle kalır Fettah'a bakarak...
HÜSEYİN- Yanlış anlamadım ya Fettah efendi?...
FETTAH- Dosdoğru anladığın gibidir...
HÜSEYİN- Biz onlara kız vermeyeli yıllar oldu,bunu bilmez değilsin.. Hadi verdik diyelim onlar da bizden kız almazlar...
FETTAH- Bunlar hep bildiğimiz şeyler...Hayır dediğim de bu işte. Belki aradaki kırgınlık....
HÜSEYİN- Kırgınlık değil bu...Sonra...Bu benim bileceğim bir iş değildir Fettah Efendi..Obanın erenleri var... Bundan başka biz söz kestik...
FETTAH- Söz mü?..
HÜSEYİN- Şartlı bir söz kestik.... Nasıl anlatayım...
FETTAH- Şu çoban Ali işiyse onu duyduk...O şart nasıl olsa yerine gelmez demektir...Aşılmaz bir şart Onun dışında bir şey varsa?....
HÜSEYİN- Yok...
FETTAH- Öyleyse mesele yok demektir...
HÜSEYİN- Hele bir düşünelim Fettah Efendi..Hele bir yarın geçsin...
FETTAH- Acelemiz yok..Biz fikrimizi bildirelim peşinen dedik...
Fettah ayağa kalkar...
FETTAH- Başka bir olmazlığı yoksa işin...
Hüseyin bir an düşünür...
HÜSEYİN- Hele bir düşünelim Fettah Efendi...
FETTAH- Pekalâ...Hoşçakal...
HÜSEYİN- Selâmetle... Abdi Ağa'ya selâm et...
Fettah çıkar...Hatice girer sessiz tasları alır, giderken Hüseyin'in sesi üzerine durur...Döner...
HÜSEYİN- Hatice...
Hüseyin Hatice'ye doğru döner.....
HÜSEYİN- Duydun mu Fettah Efendi'nin dediğini?...
Hatice ağır ağır döner...Gözlerinde iri yaşlar vardır.

38/OBA ÜSTÜ

Ali uzaktan obaya bakar sonra uzaklaşır...

39/YAYLA

Hatice koşarak Ali'nin bulunduğu yere gelir,karşısında durur,diz çöker yere...
HATİCE- Fettah geldi..Abdi Ağa'nın oğluna istemeye.Babam..Hele yarın geçsin dedi...Karakoyun aşacak mı?
Ali yaklaşır...Hatice kalkar.....
ALİ- Ne kadar çok tuz verdiler....
HATİCE- Ben de...Ben de su içmez oldum üç gün üç gecedir...Sende mi

susuz kaldın?...
ALİ- Aşmalı karakoyun...
HATİCE- Aşmazsa?...
ALİ- Aşacak...aşması gerek...
Ali elini Hatice'nin çatlamış dudaklarına uzatır..Bakışırlar..Sonra Hatice bir şey demeden koşarak uzaklaşır...

40/PINAR

Pınarın gözü kaynar...Su ilerde genişleyerek sazlar arasında genişce bir dere teşkil etmektedir...Karşı tarafta ve oldukça geride Ali tek başına durmaktadır..Sabit ve kararlı...Beri yanda ve gerilerde oba halkı dereye inen oldukça geniş bir yol bırakarak iki tarafta toplanmıştır...Çok uzaklarda bir tepe üstünde göğe mürtesemi düşmüş Ahmet'le iki adamı at üstündedirler. Etrafta çıt çıkmamaktadır...Ali'nin dudakları çatlak çatlaktır.... Kavalını okşar yavaş yavaş, sonra dudaklarına götürür üflemeye başlar...Hafiften bir ses yükselir önce..Sonra ses gittikçe yükselir. Karşı tarafta oba halkı...Tepenin gerisinde davar sürüsü...Karakoyun başını diker,kalkar...Sesin geldiği tarafı dinler.....sonra..... ağır ağır yürür....Sürü peşine takılır...Çobanlar oldukları yerde kalırlar..Sürü sesin geldiği tarafa doğru uzaklaşır...Ali kavalını çalar...Oba halkı tarafında bir hareket olur,az sonra karakoyun belirir,arkasında sürü...Karakoyun suyu görünce bir an durur,sonra hızlanır...Bir meleme sesi kaplar etrafı...Hızla suya doğru gider sürü ...Karakoyun su başına yaklaşmıştır...Durur bir an,Ali'nin tarafı-

na bakar...Ali kavalını çalmaktadır..Karakoyun suya yaklaşır ve durur...Ali kaval çalar... Ümitsizce bir çalıştır bu...Dudakları kan içinde kalmıştır belki...Oba halkında bir heyecan baş gösterir...Kara koyun bir an tereddüt eder,suya eğilir gibi olur...Sonra birden dikilir suyu hızla atlar ve Ali'ye doğru gider..Sürü Karakoyunun peşinden suyu geçer.....Kalabalıktan bir çığlık yükselir...Bir uğultu kaplar ortalığı...Uzakta üç atlısıyla duran Ahmet'in yüzünü bir gazap kaplar,hayvanını çevirir ve adamlarıyla dört nal uzaklaşır..Oba halkında bir uğultu bir hareket vardır.

41/OBA

Oba bomboştur...İlerde çadırların arasında Hatice'nin karaltısı durmaktadır..Hatice gözleri ilerde ümitsiz,dudakları şahrem şahrem bir şeyler beklemektedir...Birden irkilir uzaktan arka arkaya silah sesleri duyulur...Bir atlı dört nal obaya girer yıldırım gibi yaklaşır ve bağırır...

ADAM- Hatçe Bacı...Bir damla içmeden aştılar suyu...

Hatice kendini tutamaz,fırlar,koşarak pınara doğru uzaklaşır...

42/PINAR

Oba halkı öbek öbek obaya doğru gelmektedir...İlerden Hatice koşarak pınara doğru gelir, açılıp yol verirler...Suyun iki tarafında Ali ile Hatice karşı karşıya gelmişlerdir...Birden birbirlerine yürürler ve suyun ortasında buluşurlar, el ele tutuşurlar...Ali diz çöker suya,Hatice de karşısına çöker.... Ali avuçlarına aldığı suyu Hatice'ye uzatır,Hatice çatlak dudaklarını suya değdirir içer...

KAPANIŞ

43/YAYLA YOLU

Fettah önde,hemen arkasında bir mızrağa biri kara biri ak iki bayrak takmış bir atlı daha geride altı atlı tozu dumana katarak dört nal yaylaya doğru yol alırlar.....

44/OBA

Fettah ve adamları obaya dört nal girerler...Etraftan kaçışanlar,merakla gelenlere bakarlar...Ali,Ferhat,Dedecan ilgiyle dikilirler....

DEDECAN- İşte bu şerrin ta kendisi....

Ferhat'la Ali bakışırlar..Hüseyin, Şaban telâşla çadırdan çıkarlar... Fettah atı durdurur, dizgini tutanın elini iter...

FETTAH- Kalıcı değiliz...

HÜSEYİN- Hayrola Fettah Efendi?...

FETTAH- Hayrı şerri bu,Hüseyin Ağa Teklifimin cevabını almaya geldim.

HÜSEYİN- Olmadı bu, böyle ayak üstü...Hele in dinlen...

FETTAH- Bir haberim daha var...Yaylayı satın aldık Allahın izniyle..

Etrafta toplananlar donup kalırlar....

FETTAH- Mübarek olsun demek yok mu?...

Kimseden ses çıkmaz...

FETTAH- Abdi Ağa'ya bir diyeceğin var mı?..Hüseyin Ağa kızını verimkâr değildir mi diyem?...

HÜSEYİN- Fettah Efendi bu iş böyle

konuşulmaz ki...
FETTAH- Bunu bana diyorsan boş.... Karşında Abdi Ağa var belle... Bak sana mühlet...Aha şu kızanı bırakı yorum...Verimkâr olursan ak bayrak la geri gönder...Değilsen kara bay rakla gelsin...Gerisini siz düşünün...
Fettah sözünü bitirir bitirmez,mız raklı atlı hariç hayvanları çevirirler ve dört nal obanın içinden geçip giderler...Ali taş gibi donmuş kalmıştır...Obada bir ölüm sessizliği...Yaşlılar birbirlerine bakarlar...Kalabalığın çoğu uzaktan da olsa Ali'ye bakmaktadır...Hüseyin çadırının önünde put gibi kalmıştır...Geride Hatice kımıldamadan durur...Ali ağır ağır yerinden ayrılır...Herkes ona bakmaktadır.. Oba yolunun üstüne çıkar,orada durur bir an Hatice'nin tarafına bakar...sonra döner ve ağır ağır yürür..Hatice koşarak peşinden gider ..Bir an dururlar,birbirlerine bakarlar sessiz...Ali herkesin bakışı altında obadan uzaklaşır...Hatice tek başına uzakta kalmıştır....

45/OBA GECE

Toplantı meydanı...Erenler toplantı halindedirler...Tam bir sessizlik vardır...Meşaleler yanmıştır.. Hüseyin,Dedeler,Şaban,Ferhat,kadınlar,Zehra...Hatice uzakta tek başına durmuştur...Ne toplantıya katılabilmekte ne de uzaklaşabilmektedir...İlerde karanlıkta bir hareket olur ayak sesleri üzerine başlarını o tarafa çevirirler....Ali karanlığın içinden ağır ağır yaklaşır ortada durur...Etrafına bakınır...Her biri Ali'nin söyleyeceğini beklemektedir...

ALİ- Ağalarım,Erenlerim...Ağzı kara Abdi'nin istediğini hep duyduk. Obamızın yaylağı,kışlağı onda..... Malımıza ondan başka alıcı yok.... Obamızın canı elinde...Düşkünler meydanında bana bir şart koştunuz aşılmaz...Mevlâm yardım etti aştım...Şimdi ben ne ederim...Bana can veren siz...Anam siz,babam siz siniz..Ben bir garip Ali Haydar'ım Obanızda çobanım... Erenler,dostlarım,canlarım,ağalarım ben hakkım

dan vazgeçiyorum....Hükümü babası versin...
Ali sözünü bitirir bitirmez döner, karanlığa karışır....Ses türkünün sözlerini okur..
MUHAMMED KOYUNUN ASLINI SORDU
KOYUN DÂRA GEÇTİ HOŞ ZÂRİ KILDI
KUZU KURBAN OLMAZ YA NİÇİN OLDU
HATÇAMIN GÖZYAŞLARI ÇAĞLADI
SONRA TÜRKÜ OKUNUR
Hatice donup kalmıştır...ağlamamak için elini ısırır....Meydanda bir kaynaşma olur...Birbirleri ile konuşanlar birer tarafa gider yavaş yavaş...Hüseyin'le etrafında bulunanlar başları önde susmaktadırlar...Ağır ağır giderler...Hüseyin tek başına kalır.
SONRA TÜRKÜ OKUNUR - GEÇME

46/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Hüseyin çadırda tek başına dolaşır Karar verme anındadır...Sıkıntı ve öfke içindedir...
Türkü-KOYUN EYDÜR BENİM KUZUM ALDI LAR
BENİ HASRET ATEŞİNE SALDILAR
CEBRÂİL MİKÂİL BİLE GELDİLER
OBA ERENLERİ BELİN BAĞLADI
Bir ara çadırın kapısını aralar dışarı bakar....Fettah'ın bıraktığı atlı ilerde durmaktadır...Gökte ince bir çizgi belirir...Ağmak üzeredir...Hüseyin tereddüt eder,sonra ağır ağır içeri girer...

47/OBA GECE

Çadırların gerisinde Hatice ile Ali karşı karşıya el ele oturmuşlardır...
HATİCE- Ölüp ölüp dirilmek buymuş meğer...
ALİ- Aşılmaz bir şart aşmışız..Yıldız dağını aşmışız...Ölümü aşamazmıyız?...

HATİCE- Babam,babam ne düşünür şimdi...Bir umudumuz var mı desem.... Bilmem,bilemem...Bu obaya bir kurban gerekmiş,o da benmolam?...
Hatice ağlayarak Ali'nin dizine kapanır...Dedecan'ın sesi karanlığın içinden ağır ağır obanın üstünde yükselir...

48/OBA

Gün ağmıştır...Hatice'yle Ali oldukları yerde sabahlamışlardır.... Birden ikisi irkilerek dikilirler. Bir at sesi parlamıştır Hüseyin'in çadırı önünden...Nefeslerini tutarak beklerler...Çadırların arasında mızrağında ak bayrak uçuşan atlı obanın ortasından dört nal fırlar ve kaybolur...Ali ile Hatice birbirlerine bakıp kalırlar....

49/YAYLA

Mızraklı atlı yayladan tozu dumana katarak uzaklaşır...

50/YAYLA YOLU

Mızraklı atlı dört nal yaklaşır geçer...

51/KÖPRÜ

Köprünün öte başında beş atlı vardır...Mızraklı atlı yayla yolundan dört nal gelir köprüye girer geçer,bekleyen atlılar mızraklının peşine düşerler kasabaya doğru uzaklaşırlar...

52/KASABA

Önde mızraklı atlı,geride diğerleri silah atarak kasabaya girerler. Fettah ambar önündedir...Rahat bir nefes alır..Ahmet yüksekten ak bay raklı mızrağa,atlılara bakar..... Atlılar kasaba meydanını dolanırlar,beş altı atlı daha iltihak eder...Silâh sesleri,naralar arasın da davul vurur...

53/OBA

Oba donanmıştır...Meydanda bir hareket..Kazanlar kaynar,kuzular,danalar çevrilir...Davul zurna keyif siz bir hava tutturmuştur....Bir bayram havası görüntüsüne rağmen herkesin yüzü asıktır...Ferhat'la Dedecan eski yerlerindedirler.....

FERHAT- Olacak buymuş demek...Hatice'yi kurban verdik...

DEDECAN- Bu başlangıcı can...Olacağın başı bu...Abdi'nin kalbinde ne var bir ben bilirim...

FERHAT- Daha ne olsun?...

DEDECAN- Hele bekle...Hele gör....

54/HÜSEYİN'İN ÇADIRININ İÇİ

Hatice'yi kızlar hazırlarlar...Gelin elbisesi içinde Hatice bir ölü melek gibidir...Cansız...

55/OBA

Başta Ahmet'le Fettah,geride çapraz tüfekli on atlı obaya girerler...Davul zurna,bayraklar arasın da ilerlerler...Yaşlılar, Hüseyin, Ferhat,kadınlar,Şaban,kızanlar gelenleri karşılarlar...Birkaç kızan

atların başlarını tutar..Fettah eliyle susturur...Bir sessizlik olur yavaş yavaş...

FETTAH- Ağalar...Sağ olun,var olun zahmet edip hazırlık yapmışsınız, lâkin biz kalıcı değiliz...Abdi Ağa'mızın hepinize selâmı var...Lâkin sebebini söylemek caiz değil, yemini var, köprünün beri tarafına geçmez...Düğün kasabada olacak hepiniz konuğumuzsunuz...

Oba halkı donup kalmıştır...Hüseyin'in başı önüne düşer...

FETTAH- Gelini getirin...

Başlar çadıra döner...Hatice çadırın önünde durmaktadır...

FERHAT- Kuzu kurban olmaz ya niçin oldu?...

Hüseyin irkilerek Ferhat'a bakar.. Bir kızan at çeker...Fettah önler. Geriye işaret eder...

Ahmet donuk bir yüzle etrafına bakmaktadır...Hatice ata binmiştir... Fettah'la Ahmet birer tarafına geçerler...Ahmet'le bir an bakışırlar...Hatice yüzünü örter...

FETTAH- Sağlıkla kalın...

Hayvanları çevirirler,dört nal fır

larlar,..Gerideki atlılar dönerken kazanları devirirler...Bir başkaları kızarmakta olan koyunları devirirler...Bir iki çadır yıkılır,bayrakların bağlandığı ipi sürükler kimi...Silâh sesleri arasında kaybolup giderler....Obada bir ölüm sessizliği hüküm sürer,bir süre... Sonra gerilerden gelen bir sesle herkes irkilir...

FERHAT- Beni dinleyin canlar beni dinleyin dostlar.....öldük canlar biz hepten ölmüşüz...Bu mu obamızın şerefi,bu mu obamızın namusu?.

Başıaçık Hüseyin,Beyimiz,ağamız,yazık erkekliğimize..yazık...Ağzı kara Abdi'nin uşakları yazıklar olsun size. Çiğneyip geçti bizi..Ne köpekliğimiz kaldı ne insanlığımız ..Yazık ettin kurbanımıza...Hatçeme vah...Davranın yiğitler kanınız mı kurudu...Varın geri getirin Hatçemi...

Ali ilerden yaklaşır....Hüseyin'in karşısında durur...

ALİ- Ağa'm ruhsat ver...

Hüseyin ağır ağır başını kaldırır, Ali'yle bakışırlar bir süre...

HÜSEYİN- Varın getirin...

Ali birden fırlar...Kızanlar davranırlar..Silâhını kapan,atına atlayan..Birden ortalık karışır..Ali ve kızanlar yayla yoluna doğru dört nal kaybolurlar...

56/YAYLA YOLU

Ahmet'in alayı,ortalarında Hatice'nin atı hızla yayla yolundan aşağı iner...Çok gerilerden Ali ve kızanlar belirirler bir iki silah sesi duyulur...Ahmet'le Fettah geriye bakıp,gelenleri görürler...Hızlanırlar...Ali ve kızanlar dört nal

gelip geçerler...
Hatice sevinçle geriye bakar...

57/KÖPRÜ

İlerde köprü görünmektedir...Köprünün öte tarafında Abdi Ağa gelenleri beklemektedir...Ahmet ve alayı hızla köprüye yaklaşırlar...Az geriden Ali ve kızanlar takip etmektedirler...Ahmet adamlarına köprünün ağzını tutmalarını söyler ve köprüye dalarlar....Adamlar ateşe başlarlar...Ali ve kızanları dağılırken ateş ederler...Ahmet vurulur...Abdi Ağa heyecanla ileri fırlar...Taraflar karşılıklı ateş ederler...Ali birden atıyla fırlar, ateş edenleri yararak köprü başına gelir...Fettah Ahmet'in silâhını kapar ve o anda ateş eder...Ali yaralanır...

HATİCE- Aliiiiiii.....

Sesi bir çığlık gibi uzar,yankılanır...Ali güçlükle davranır, atını köprünün ortasında Hatice'ye doğru sürer, ellerini birbirlerine doğru uzatmışlardır....Kavuşacakları an köprü çöker ve üstündekileri Kızılırmağa sürükler...İnsanlar, atlar suda kaynaşırlar,sonra yavaş yavaş su üstünde hiç bir şey kalmaz..... Hatice'nin gelin başlığı suda sürüklenir ve uzaklarda kaybolur....

TÜRKÜ-

KIZILIRMAK PARÇA PARÇA OLAYDIN...
HER PARÇANI BİR DİYARA SALAYDIN
SEN DE BENİM GİBİ YÂRSIZ KALAYDIN
NETTİN KIZILIRMAK ALLI GELİNİ
GERDANI ÜSTÜNDE BENLİ GELİNİ
KÖPRÜYE VARMADAN KÖPRÜ YIKILDI
ÜÇYÜZ ATLI BİRDEN SUYA DÖKÜLDÜ
NİCE YİĞİTLERİN BOYNU BÜKÜLDÜ
NETTİN KIZILIRMAK ALLI GELİNİ
GERDANI ÜSTÜNDE BENLİ GELİNİ

5 TL